
STJUE de 6 de novembre de 2018, assumptes C-569/16 i C-570/16

Dret a retribució de les vacances en cas de defunció (accés al text de la sentència)

En aquestes dues sentències, el TJUE tracta les reclamacions de dues dones per al reconeixement i abonament de les quanties en concepte d'indemnització pels **dies de vacances anuals retribuïdes encara no gaudides pels seus marits, atès que en són les hereves**, en el moment de la seva defunció. A aquest efecte, cal recordar que el TJUE ja s'havia pronunciat, en sentència 12 de juny de 2014 (assumpte C-118/13) en el sentit que el dret de la Unió s'oposa a normatives o pràctiques nacionals que estableixen que el dret a vacances anuals retribuïdes s'extingeix sense donar dret a una compensació econòmica per les vacances no gaudides quan la relació laboral finalitza per la defunció del treballador, ja que respecte d'això és irrellevant la causa de l'extinció del contracte de treball.

Així doncs, **tenint el dret a vacances anuals retribuïdes un caràcter estrictament patrimonial, no es pot sotraure de l'haver hereditari: cal que es satisfaci a la persona o persones que legítimament són les successores del treballador.** D'aquesta manera, la compensació econòmica en el supòsit que la relació laboral conclouï per la defunció del treballador és un dret inqüestionable per garantir l'efectivitat del dret a vacances anuals retribuïdes que la normativa reconeix.